

[Nathalie Lind.]

for andre selvstændige erhverv, der i videre udstrækning har benyttet denne lov, og de føler det som en ekstra straf, at fordi de søger at videreføre deres uddannelse i et andet land end Danmark, bliver de penge, de har sparet op og sat hen til etablering, indkomstskattepligtige af den grund.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hagen Hagensen* (KF) til ministeren for skatter og afgifter:

„Hvad agter ministeren at foretage for at tilvejebringe ensartethed i kommunernes stillingtagen til spørgsmålet om morarenter af ikke betalt bunden opsparing?“

(Spm. nr. 35).

Skriftlig begrundelse.

Spørgsmålet rejses, fordi det er kommet frem, at der i kommunerne øjensynlig følges forskellig praksis med hensyn til opkrævning eller undladelse af opkrævning af morarenter af ikke betalt bunden opsparing.

Hagen Hagensen (KF):

Det er et spørgsmål, om spørgsmålet er stillet til den rette minister. Det vedrører morarenter ifølge den lov om bunden opsparing, der nu er ophævet, og her er spørgsmålet, om disse morarenter vil blive krævet op eller ej.

Jeg hører til dem, der synes, at kommunerne skal have den størst mulige frihed og selvstændighed, men på den anden side skal der også være lighed for loven, og en lov, der gælder alle borgere her i landet, kan det vel sådan set ikke overlades til den enkelte kommune at afgøre hvad der skal ske med.

Forholdet er det, at loven om den bundne opsparing, som jo så mange i denne sal har kludret så meget med i den periode, der er gået, siger, at der skal opkræves morarente ved ikke-rettidig betaling af bunden opsparing, og at denne morarente tilfalder opkrævningskommunen.

Nu må der gives klare linjer for, hvordan der skal forholdes. Ifølge pressemeddelelser er det således, at kommunerne har truffet ganske forskellige afgørelser, så vidt jeg har forstået det, og måske kan det siges for den enkelte kommune og for enkelte borgere at

være et forholdsvis lille spørgsmål, men der er nu lidt om, at det snerper henad, hvor konen så sin søn hænge i Varde galge og takkede for, at han ikke kom for Ribe ret. Sådan skulle det nødig gå i den forbindelse.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Ved for sen indbetaling af bunden opsparing skulle der ifølge § 4, stk. 4, i lov om bunden opsparing svares rente med 1 pct. pr. påbegyndt måned regnet fra forfaldsdagen. Det var i loven bestemt, at disse renter tilfaldt opkrævningskommunen.

Jeg må sige, at loven om ophævelse af bindingen af opsparingen ændrer ikke de retlige forhold vedrørende disse morarenter og eventuelle opkrævningsgebyrer m. v., som efter lovens bestemmelser tilhører kommunerne.

Der er således ikke nogen tvivl om, hvilke regler der gælder for disse morarenter. Administrationen af reglerne ligger i kommunerne, og loven tillægger ikke ministeren for skatter og afgifter nogen beføjelse til at gribe ind i kommunernes forvaltning på dette område.

Selv om jeg ikke kan være uenig med hr. *Hagen Hagensen* om det ønskelige i en ensartet praksis i kommunerne, har jeg ikke nogen mulighed for at tage noget initiativ i denne sag.

Hagen Hagensen (KF):

Det var, hvad jeg ventede. Jeg skal takke ministeren for svaret, det er ikke ham, der kan gøre noget ved det. Det er problemet, om det skal være over for indenrigsministeren, at spørgsmålet rejses, men det må i hvert fald være på den måde, at det ikke er overladt til den enkelte kommune at tage stilling til, om den efter begæring fra en anden kommune overhovedet vil opkræve morarenter for bunden opsparing. Det må være således, at der kommer ensartethed, og det må også være således, at der bliver en ligestilling for loven.

De borgere, der har indbetalt i rette tid, og de borgere, der har indbetalt og fået pålagt morarenter og har betalt dem, vil komme til at stå underligt med håret ned ad nakken over for dem, der bare har ladet 7 og 5 være lige og så bagefter overhovedet ikke skal have nogen følgevirkning deraf.